

Xin đừng gọi chúng tôi là đang đi

Thật sự, tôi không muốn viết những dòng này, viết về sự thất bại của câu chuyện cũ, câu chuyện này được Nguyễn Thành Trung kể lại theo cách bình dị, nhiều tình cảm, có phần xúc động cho cá nhân, che lấp đi những sự thất bại mà tôi và nhiều người, trải qua một thời gian dài không muốn nói đến nữa, đó là sự phản bội, vong ân cái quá khứ mà ít nhiều gì cái quá khứ này đã nuôi dưỡng, duy trì Nguyễn Thành Trung, trong hoàn cảnh cô độc, không nơi nương tựa thuở đầu thời của Nguyễn Thành Trung.

Bài viết này, không nhắc gọi đến Nguyễn Thành Trung, cũng không đề cập chính với ký giả Mark, một ký giả Hoa Kỳ đã phỏng vấn NTT tại Saigon, về những điều lạ lùng, thiêu trung thực của NTT đã nói với Mark. Tôi chỉ viết cho đang đi của tôi, cho đang bào tôi đi, riêng cá nhân NTT, với luận điệu thiêu trung thực, thêm thắt bịa đặt trong cuộc nói chuyện với Mark, bài viết này không muốn những con người khác, dè dặt với chính mình như NTT đã làm được nó.

Vào khoảng tháng 04 năm 2000, qua một cuộc phỏng vấn của Mark McDonald, một ký giả Hoa Kỳ đã đến Sài Gòn phỏng vấn NTT. Sau khi qua trải nghiệm bên Hoa Kỳ, bài phỏng vấn này đã được đăng rộng rãi trên khắp Hoa Kỳ, cả trên mạng internet thông tin đến toàn cầu. Nội dung bài, phần lớn đúng y như những gì NTT đã nói, không thêm bớt sự thật (tôi tin điều này bởi ký giả các xôn xao do rất ít khi thêm thắt, bịa đặt). Tôi và đang đi của tôi, đang bào của tôi, tất cả đều đã xem bài phỏng vấn này. Không ai thêm bớt với Mark, không ai thêm viết đề cập chính với công luận ở đây, hoặc ở VN, hay bất cứ chỗ nào trên toàn thế giới này, về những điều ông nói thông qua Mark. Chúng tôi và nhiều người đều có một thái độ vô cùng, một thì giờ khi phải tranh luận, hay gì thích bất cứ điều gì với NTT và các đang đi của ông ta, bởi thời một công khi phải làm những điều này với những con người không còn biết sự thật, những con người hèn nhát của cuộc

đi chìm đắm trong u mê tởn ng tởn ng, sống còn và thắng tiến bước vì c ăn gian nói dối, là phần nh viết đ ng bào, c viết các đ ng chí, và viết chính bản thân c a h .

Đi thẳng vào bài ph ng viết đ c viết l i đ i đ ng mặt lo i t thu t, nhân vật chính là NTT. Toàn th bài t thu t này có th tóm gọn l i b ng câu k t lu n sau cùng c a NTT: “Tôi m n các đ ng đ i c a tôi l m, nh ng tôi không quan tâm gì v nh ng đi u h nghĩ v tôi, vì c tôi làm vào nh ng ngày cuối tháng 04 năm 1975 duy nh t ch nh m k t thúc cu c chi n thê l ng nh t c a Vi t Nam, nhi u sinh m ng hy sinh oan u ng, tôi có b n ph n ph i k t thúc cu c chi n này trong kh năng c a mình, đem l i thanh bình cho đ ng bào tôi, cũng là m t vì c làm báo thù cho cái ch t c a cha tôi b chính quy n m n Nam sát h i.”

B ra ngoài t t c nh ng đ n viết trong bài đ c trình thám hóa b ng cu c đ i mai n c a NTT trong gi i h c sinh, sinh viên Vi t Nam C ng Hòa chúng tôi l u ý t i câu này “đ c ăn h c b ng s nuôi đ ng c a chính quyền VNCH, r i trà tr n vào hàng ngũ Không Quân VNCH, cuối cùng thi hành nh ng m nh l nh c a Vi t c ng, phần bởi l i t t c nh ng gì đ c th n, ch u nghĩa...”

T t c các đ n này k l i không l p lang th t , nhi u ch mang tính c ng đi u, anh hùng cá nhân, th m chí khi k v công vì c chuyên môn c a m t ng i lái máy bay, nó cũng sai và thêm th t, b a đ t, hoàn toàn không phù h p v nh ng hi u bi t bình th ng c a m t ng i bi t lái máy bay.

Nh đã nói ở trên, ng i viết ch tóm gọn bài t thu t này b ng phần k t thúc bài nói chuy n c a NTT viết ký gi Mark McDonald, và tôi chia phần này thành 2 v :

V th nh t: M c đích c a vì c NTT oanh kích vào Dinh Đ c L p và đ n đ t nh ng nhân viên phi hành c a Vi t c ng v không t p Phi tr ng Tân Sơn Nh t , theo NTT nói là “nh m k t thúc cu c chi n thê l ng nh t c a Vi t Nam”.

S th t, nh NTT và t t c m i ng i đ u bi t, cu c chi n Vi t Nam ch ng k t thúc sau ngày 30 tháng 04 năm 1975. Vi t c ng đã lôi cu n toàn dân Vi t Nam vào m t cu c chi n khác, cu c chi n mà h u qu đã di h i không kém cu c chi n ý th c h tr c đ y. Nhi u trăm ngàn thanh niên Vi t Nam, th h đàn em, c nh ng th h con, cháu chúng ta, t p t c b xô đ y vào cu c chi n thê l ng, tàn nh n này. Đó là cu c chi n c các chi n tr ng Cầm B t, Lào và c phần

biên thù phía Bắc, tiếp giáp với Trung cộng. Cộng tích và hậu quả của cuộc chiến tranh này còn rõ rệt đến hôm nay với nhiều nghĩa địa, bất ngàn bia mộ ở một số huyện như của tỉnh Tây Ninh, Cao Bằng, Hà Tuyên, v.v. Tôi còn nhớ khi đi thăm các nghĩa địa sau chúng ta đã mang vong oan ức. Có một người đã nhìn ra số phận của câu nói: “Chiến tranh gì cũng xong, ta sẽ xây dựng đất nước bằng năm, bằng mười ngày nay...” của ai đó, đã là một phần nhỏ của trí tuệ nhân dân mình, trong đó có cá nhân NTT!

Hậu quả này còn kéo dài theo từng đoàn thể người bình thường của cuộc chiến sau 30 tháng 04 năm 1975, xuất hiện nhân nhân khổ nạn ở những thành phố lớn, chiến hạ, dân Việt Nam chúng tôi còn gánh thêm cái món nợ tiền tệ, khí tài mà Việt cộng đã vay mượn các nước Xã Hội Chủ Nghĩa anh em, để tiến hành chiến tranh bá chủ bán đảo Đông Dương, như Lê Duẩn và bè lũ thực dân huân hoàng khi còn sống. Cho đến tận hôm nay, hơn 25 năm, sau cuộc chiến ý thức hệ Việt Nam, nhiều chục ngàn thanh niên Việt Nam còn nợ nợ, nợ nợ bên Vọng quốc Lào, nhiều trăm ngàn thanh niên khác phải gác bỏ chuyên học hành, chuyên nghề nghiệp cha mẹ già, dầy dầy các em theo đuổi vào bộ đội, tiếp tục cuộc chiến do Việt cộng đang ôm ấp, chờ đợi khi phát.

Kết luận, những điều trình bày ở đây này là: Chiến tranh ở Việt Nam chiến hạ chiến đấu kết thúc sau tháng 04, 1975. NTT đã nói láo với ký giả Hoa Kỳ, nói không đúng với số phận của Việt Nam, bóp méo đi số phận mà NTT biết rõ. Vì NTT nói láo do tính chủ quan hay khách quan, do chính ông ta hay do chờ đợi Việt cộng ra lệnh, ngược lại với không bàn ở đây.

Về thứ hai: Trong câu kết luận trong cuộc trao đổi giữa NTT với ký giả Mark là ông ta oanh tặc vào dinh Độc Lập, và đến đến Việt cộng oanh tặc vào phi trường Tân Sơn Nhất cũng để trả thù cho cái chết của thân phận ông ta.

Thân phận của NTT, theo như là ông ta giới thiệu khi mở đầu cuộc nói chuyện với ký giả Mark, là một du kích Việt cộng. NTT còn khoe là có đầu đó vài người anh trai cũng là du kích Việt cộng. Ở đây, tôi phải dài dòng về thân phận của ông ta trong vai trò du kích quân Việt cộng. Trước đây, nhân dân Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi biết rõ và cũng từng chiến đấu kiên cường với ám sát, thủ tiêu, khủng bố đẫm máu, của du kích Việt cộng nhét vào hàng ngũ viên chức chính phủ, quân nhân của Việt Nam Cộng Hòa, và của những người dân lành vô tội.

Đó là các vụ bắt chẹt trong thành phố, gài mìn trên quốc lộ, đánh phá các ấp Chiến Lược, và cao điểm của các hành động khát máu này là việc du kích VC tấn công vào rừng nhiều bộ phận vì nhiều các làng xã xa xôi, cướp bóc thu hoạch men, y tế, đốt phá nhà thờ, chùa chiền...

Sau này, quy mô tàn sát của Việt cộng to lớn và tàn ác hơn qua những hồ chôn người tiếp tục đổ vào Trường Mồu Thân, pháo kích vào các thành phố, pháo kích vào các trường tiểu học v.v... Còn nhiều vấn đề như vì khuôn khổ hạn hẹp của bài viết này, người viết không thể kể hết ra được.

Tất cả những hành động tàn ác này, Việt cộng và cộng thủ là các tầng lớp bóc lột, nếm vùng, sống được, thì đánh nhai thân phận của NTT, đã gây ra trên lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa của chúng tôi.

Trường những hành động khát máu, mang tính phá hoại sự an ninh và thanh bình của Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi, không cần phải là một thanh niên, dù cho là một người bình thường nào nhất trong một đất nước đang xây dựng và phát triển, ai cũng cảm thấy cần phải làm một cái gì để ngăn chặn những hành động sát nhân, phá hoại mọi sự, thiêu hủy tính người này, để người đời biết rằng An ninh thì thiếu cho đến bao, lòng người dân vô tội, bỏ rơi các thành quả y tế, giáo dục, kinh tế, v.v. của đất nước có luật pháp và hiến pháp mà mình đang sống.

Do vậy, việc thân phận NTT phải đến tội do các tội ác mà ông gây ra, như là NTT thu thuế, công bình mà xét, không có gì là quá đáng. Tuy nhiên, NTT còn nói thêm, thân phận ông bị xử bắn ngay trước mặt thân mẫu và chị em gì đó của NTT, sau đây những người xử bắn còn kéo lê xác của thân phận của NTT trên những con đường mòn của rừng Bùn Tre... Người viết ước rằng NTT đã bị thảm hóa thêm tình hình tồi tệ trong việc này.

Dù sao, việc xử bắn những người gây tội ác với lòng người dân vô tội, phá rối trật an của Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi là việc cần làm trong một quốc gia có luật pháp và hiến pháp, điều này không cần bàn cãi thêm, cũng ví như đối với chế độ Việt cộng hiện nay, nhiều người bị xử bắn vì vi phạm những điều quy định do Việt cộng ban hành.

Việt cộng cần xem xét và phân tích để xác định những điều NTT thêm thắt, tăng cường tính chất tàn ác của những người xử bắn thân phận NTT, mà thâm ý của NTT muốn gán ghép cho chế độ và chính quyền Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi trước công luận, thông qua một ảnh ký gì đó ngoài. Chúng ta cùng xem xét và luận bàn việc này.

Những dòng buồm phải viết cho Nguyễn Thành Trung và những bạn Cộng Sản

Ông Nguyễn Thành Trung!

Ông từng được ăn học dưới chế độ của chúng tôi, ông khỏe với Mark, ông từng là sinh viên Đại học Khoa học Sài Gòn, thi tốt nghiệp ít nhiều gì, ông cũng biết chút ít về pháp luật và hiến pháp của VNCH chúng tôi. Vì có bạn bè thân thiết ở phía nam nguy hiểm nào đấy, luôn luôn được thi hành theo luật pháp và hiến pháp được ông thi, tuân thủ hành quy, sau khi thi hành xong bạn ấy, họ thông báo cho thân nhân của tôi phía nam để họ thi hành của tôi phía nam an táng. Trong trường hợp, không ai thi hành của tôi phía nam (cả họ là trường hợp của thân phụ ông đấy), chính quyền sẽ tiến hành mai táng theo thủ tục bình thường, một phần vì luật pháp đã quy định, một phần để bạn bè sinh môi trường chung quanh. Nhưng công việc này, thủ tục được chu đáo bởi tính pháp trị của một đất nước có hiến pháp và luật pháp.

Không một cá nhân, tổ chức nào được quyền xâm phạm vào thi thể của tôi phía nam, cho dù kẻ tôi phạm này khi còn sống, gây ra nhiều tội ác man rợ, gây nên máu với nhiều người, như thân phụ của ông. Vì ông mô tả là ai đấy, đã lôi kéo xác của cha ông trên các con đường đất như Kiên Hòa năm xưa, xem ra không hợp với thủ tục của miền Nam. Nếu có ai đó, vì cảm hận thân phụ của ông, lúc sinh thời từng hăm hiếp với con của họ, ám sát thủ tiêu thân nhân của họ, gài mìn các chuyến xe đồ, đất chôn của họ, gây ra những đau khổ cho thân nhân được bào chữa họ, họ cũng có oán hận cho đến khi pháp luật xử bạn cha ông là xong, chúng ta có thì gì để làm thêm cái việc vô ích, một vài sinh là lôi kéo cái xác bạn bạn kia lê thê trên đường đất đâu đó. Họ nể, cả quan pháp luật, nội ban hành bạn ấy hình cha ông, chúng ta chỉ sợ không dung tha cho những người làm các việc này đâu. Không phải vì họ thông minh xót gì thân phụ của một gã du kích hèn nhất, khát máu kia đâu mà duy nhất bởi luật pháp không cho phép ai được làm như vậy.

Còn việc ông có khờ khạo, cùng lòng điểu như các ông chí của ông, phần nhiều hiến pháp và luật pháp của Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi, gán ghép các việc làm không có kia cho chế độ và chính quyền chúng tôi, thì quí ông và các ông chí của ông có lẽ họ cũng thông minh, một lẽ phải rõ ràng khi nói lên điểu đó.

Tôi sao, để có thể kết luận cái lẽ phải rõ ràng chào đời của ông và các ông chí của ông qua việc các ông phần nhiều hiến pháp và luật pháp của VNCH chúng tôi? Đến giờ thôi, vì thủ tục một đất nước vô hiến pháp, vô luật pháp, muốn bạn ai thì bạn, bạn xong muốn lôi kéo xác tôi phía nam đi đâu, làm gì thì làm, thì thủ tục đó là một đất nước hỗn loạn, vô trật tự, vô tổ chức. Một đất nước như vậy, quân đội Việt cộng phải hy sinh trên một triệu sinh mạng, một mất một mất thời gian trên 20 năm, vay mượn các nước "Xã Hội Chủ Nghĩa anh em" tiến tới để mua vũ khí và quân dụng, mới triển khai được thì e rằng cái quân đội Việt cộng kia quí báu như thế và cái chiến thắng mà chúng ta có được là do cơ may, hên xui, chứ làm gì còn quân đội anh hùng, chiến thắng nghiêng

trở lại để nhớ B. Chính Tr. xã ông th. ng rêu rao.

Trong thời gian chúng tôi bị cấm giữ các trai tù cũ ở, có một vài đồng đội tôi vì không kham nổi sự cấm c, đói rét, h. v. t. ng c; công an, bị bắt truy lùng, đuổi theo và bắt lại để c, tr. c khi sát h. anh em đồng đội chúng tôi, lũ ng. này đánh đ. m, làm t. t. c. nh. ng gì có thể nói là t. n cùng xã a s. dã man. Sau khi bị bắt đồng đội chúng tôi xong, h. không chôn cất nh. chúng tôi đã làm v. i thân ph. xã a ông, chúng tôi t. nh. t. nh. nh. thi th. xã a đồng đội, bó vào trong các bao bị bọc ng. ny lông, dùng để phân bón, chúng tôi cáng thi th. đồng đội chúng tôi trên mặt cái kỵ dùng để khiêng đi hàng ngày, đi chôn.

Chúng tôi chấp. ng c. n ph. i k. v. i ký gi. Mark, h. c k. l. i v. i thân nhân, v. con xã a đồng đội chúng tôi v. nh. ng hành đồng. này xã a ng. i Vi. t. c. ng các ông, bị chúng tôi chấp. nh. n s. tr. thù tán t. n l. ng tâm này xã a chúng, và t. xem cái ch. t. xã a cá nhân mình, xã a đồng đội mình là s. hy sinh c. n có cho chính th. và đồng bào Vi. t. Nam Cộng Hòa xã a chúng tôi.

C. bình tâm mà suy xét, ngay chính bị thân xã a ông, khi đến để Vi. t. c. ng vào oanh kích phi tr. ng Tân Sơn Nh. t, thù y. k. nh. đã tr. xong, nh. ng Vi. t. c. ng thì không đồng. l. i. để y, v. c đầy xã a các Quân Cán chính xã a VNCH trong các tr. i. t. p trung, c. xem nh. để tr. thêm m. i thù cho cái ch. t. xã a thân ph. ông, th. còn v. c. nh. u đồng. bào vô t. i khác, quanh năm h. chấp. buôn bán, làm v. c. bình th. ng nh. bao ng. i bình th. ng khác trên th. gi. i, phút ch. c. m. t. nghi. p, m. t. nhà xã a, ru. ng đ. t, công ăn v. c. làm, m. t. t. t. c. nh. ng gì xã a cu. c. s. ng bình th. ng mà tr. c. để y, chúng tôi chi. n. đ. u. b. o. v. cho h. . Nh. u thanh thi. u. niên khác xã a mi. n. Nam Vi. t. Nam chúng tôi, phút ch. c. h. bị lôi ra khỏi gia đình, h. c. để ng, lôi khỏi tu. i. Xuân, để bị xô để y vào các lò l. a chi. n. cu. c. do Vi. t. c. ng chấp. x. ng... Chấp. l. cũng vì cái ch. t. xã a thân ph. ông mà Vi. t. c. ng. u. ái tr. thù cho ông chăng?... Ngay lúc này, khi nh. ng dòng này đang v. t, T. Ch. c. Nhi. Đ. ng Liên Hi. p. Qu. c. có xã a ra các báo cáo tr. c. công lu. n. th. gi. i. v. m. c. để l. i. đồng. tr. em tu. i. v. thành niên trong lao động và s. n. xu. t. xã a Vi. t. Nam, và còn ph. i. k. đến v. c. không ít các em tr. thành ph. ng ti. n. mua dâm xã a nh. ng con đã thú. đ. n. t. H. ng. C. ng, Mã Lai, và nh. u. n. c. khác n. a. khi đến Vi. t. Nam du. l. ch, h. n. các em bé ngây th. vô t. i. này cũng đón nh. n. m. i. thù xã a ông thanh toán cho cái ch. t. xã a thân ph. ông?... R. ng. l. n. h. n, h. n. t. t. c. để ng. bào Vi. t. Nam t. i. Nam Quan để mũi Cà Mau đang đói rét, l. m. than, tha ph. ng. c. u. th. c. ngay trên chính quê h. ng. x. s. xã a mình, bị các t. ng. l. p. công an, viên ch. c. Vi. t. c. ng hà hi. p, đàn áp, bóc l. t, h. bị nh. v. y. vì cái m. i. thù xã a ông h. n?...

Chúng tôi, nh. ng ng. i. vì lý do này hay vì lý do khác, t. t. c. để u. ph. i. bị Vi. t. Nam ra đi, chúng tôi có nh. ng m. i. thâm thù v. i. Vi. t. c. ng, h. u. h. t. nh. ng ng. i. Vi. t. Nam. h. i. ngo. i. hi. n. nay, để u. có ng. i. thân bị t. vong vì s. tr. thù cu. ng. đ. i. xã a Vi. t. c. ng, n. u. không thì cũng ph. i. tiêu gia, bị s. n. vì bè lũ tay sai, chấp. p. bóc, t. ch. thu tài s. n, nhà xã a, để t. đai, ru. ng v. n. ... và r. t.

Nhieu anh em chúng tôi từ các trại tập trung trở về với gia đình, xã hội, chúng tôi ghi nhớ mãi thâm thù này đến chết. Nhưng, khi đất nước bị thiên tai, lũ lụt, đói ngào lâm cần nhàn trỗi chiếu đất, chúng tôi không nghĩ đến mãi thâm thù này, chúng tôi từ quyn góp, với đất ng đất gười với Việt Nam nhng đất ng tinn có đất c bng m hôi, nước m t trên đất khách, quê người, đất mong xoa dịu phần nào nỗi thng kh đã triu n miên nhieu đất trên dân tôi, nước tôi. Chúng tôi biết, và biết rõ, trong nhng bàn tay ngà ra nhn nhng ân tình của chúng tôi chuy n với, có c nhng bàn tay của nhng kẻ năm xưa đã thng tay sát hại cha mẹ, anh em, thân nhân, đất chúng tôi, có c nhng bàn tay đã tng c p s ch tinn của, nhà đất, ru ng nng, cùng công ăn việc làm thng nh t của chúng tôi...

Chúng tôi cũng biết th t rõ, không ít người trong hàng ngũ đất ng chí của ông s ăn chn, b t xén nhng đất ng tinn m hôi nước m t của chúng tôi gười cho đất ng bào các vùng thiên tai, bão lụt, và chúng tôi cũng biết th t rõ nhng đất ng chí các ông hi n nay, bây giờ, ăn nh u, tinn từng sang trng h n chúng tôi r t xa, có nhng đất ng chí của ông hi n đang có con em theo đui các Đ i h c đất tinn trên Hoa Kỳ mà chính b n thân con em chúng tôi đang ở Hoa Kỳ, hàng m c c, mong đất i... Chúng tôi biết rõ, nhng chúng tôi với n ph i làm, với n ph i d s n m c chỉ dng đất thi hành cái b n ph n, cái tính người kia. Cái tính người này, chúng tôi đất c h c hành và d y d t bé VNCH ông Trung . D u ly tông xa t, chúng tôi với n gìn giữ, b i chúng tôi ý th c m t đ i u, đánh m t cái này, t c là tr thành thú v t, là trâu, chó, là heo ngà, v.v.

Ông cũng tng đất c h p th n n giáo d c này của Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi, trong vòng tay b o với của chúng tôi năm xưa, ông không ph i gười kẻ xa nào d y bng Bác khi còn tinn m bé, ông cũng không ph i quên công cha, nghĩa m, n th y đ ghi nh cho cái công n b lác của Đất ng gì đó, của Bác gì gì đó, cho đất n ngày ông ph n b i chúng tôi. Ngay c đất n phút cu i, khi ông m m t vì nhng h a h n hão huy n của Việt c ng, đất làm cái chuy n nông n i năm xưa, h n ông với n ch a quên?... Lúc y, ông đã b với, b con l i trong vòng tay của chúng tôi, thi hành cái m nh l nh của Việt c ng mà nh ông đã nói với Mark là đất c bàn th o, kẻ ho ch r t kẻ tr c d y. Ông d n đất Việt c ng tr với oanh kích n i đang c u mang với con ông. Gi d, m t qu bom oan nghi t nào d y vô tình gi t hại với con ông trong vòng tay của chúng tôi, h n ông s có thêm chuy n b a đất, thêm th t n a với nhng cái tính người của chúng tôi c x với kẻ ph n b i, kẻ ph n qu c, tên t i ph m nghiêm trng?...

Nhieu năm trôi qua, ông có nghĩ đến việc này không? Su t 25 năm qua, có lúc nào ông t h i, t i sao khi ông li u mình thi hành m nh l nh của Việt c ng, đất Việt c ng l i có th nh n tâm, b với con l i trong vòng tay của chúng tôi không? Việt c ng và hàng ngũ n m vùng, du kích không ít trong lãnh th của chúng tôi, t i sao chúng không đem với con ông ra m t khu tr c, đất ông đất c yên tâm thi hành cái việc làm do chúng ch th ?... Th m t lúc bình tâm nào đó, suy nghĩ chín ch n với đ i u này theo cái nhìn trung th c nh t của người bình thng ng xem sao...

Rất là vô ích khi bố tôi đi u này về ông, nhưng về phần tôi thì khác, vì đây là cái tính ngông cuồng, bình thường như bao tính ngông cuồng khác mà ông và các đồng chí của ông chia sẻ, chia sẻ làm được, chia sẻ ao ước về con.

Còn nữa, ông xem việc bố tôi con tôi cho chúng tôi đi tích cực thì hành nhiệm vụ. Việc công giao cho ông, là chuyên chuyên chính vô sản, thì quí là ông cũng đi đến đến cái đích vô gia đình của Việt công trước khi quay về với chúng.

Riêng cá nhân tôi, tôi nghĩ, trong thâm tâm của ông, lúc ông quyệt đến hết cái ý riêng tôi, ông đã chắc chắn là Quân công Không Quân Việt Nam Công Hòa chúng tôi biết tôn trọng, luật pháp và hiến pháp của đất nước mình, chúng tôi hành xử công việc theo tinh thần tôn trọng luật pháp, không bao giờ tiếm quyền, trộm ông bằng cách đầy đủ về con ông, bố tôi con ông đi vùng kinh tế mới để công việc nhà cửa, ruộng vườn, tài sản xuất, nhà máy, công ăn việc làm, như Việt công làm việc về con chúng tôi, do vậy, do chắc chắn như vậy, ông đi về con tôi thì đô Sài Gòn an toàn hơn là con mang về vùng giải phóng của các đồng chí của ông...

Kết luận cho đến việc dài dòng này, đi u ông tôi thu về Mark về cái chết của thân phụ ông cũng hiểu trung thực, thêm thật, chính xác hơn là tuyên truyền, ngụy biện cho hành động của ông đã làm vào những ngày tháng 04 năm 1975.

Hôm nay, khi viết những dòng này, tôi vẫn còn uất hận, nhiều đến nỗi bào tôi, đến nỗi tôi không thể quên kẻ thù và những tội ác của chúng, nhưng chúng tôi phải nén uất hận này trở về hoàn cảnh tang thương tang tóc của nhiều đến nỗi bào chúng tôi đang màn trải, chi uất, đang vô vọng trước cảnh đói rét chia sẻ trong đời, chúng tôi tìm người mới uất hận, sự căm thù để nghĩ về đến nỗi bào chúng tôi. Chúng tôi tha thiết ông và các đồng chí của ông đang mưu mướn đi để chí vì đất nước như ông đã sắp đặt, và nhiều đến nỗi chí của ông, đôi khi chính bản thân ông đang ký sinh vào những ân tình của chúng tôi gửi về cho các đồng bào không khi này!

Chúng tôi vẫn phải làm!

Bố tôi đã nói, chúng tôi không thể mất đi cái tính ngông cuồng mà chúng tôi được nuôi dạy trong nước. Bài viết này muốn mang so với thời điểm mà ông trình bày quan điểm lập trường của ông về mặt phóng viên M. Nhưng tôi vẫn viết, không tranh luận hơn thua về những đi u ông nói với Mark, tôi chỉ công nhận phần thanh minh gửi về công luận về những đi u này, duy chỉ trình

bày một điệu u thốc, viếc thốc, con ngườ i thốc t nhng nhng chuy n thốc, thu c thiên niên k tr c.

Tôi cũng không quan tâm và ái ngườ i viếc ông và các đng chí c a ông s bóp méo l ch s. Viết Nam nh nhi u ngườ i thng lo ngườ i, b i tôi tin m t đi u, nhng con ngườ i trí trá, gian d i, l a th y ph n b n, nhng k này thng hay s s th c, s đ i đi n v i s th c, mà l ch s luôn là s th c, viếc th c, ngườ i th c, do v y, ông và các đng chí c a ông làm sao có th bóp méo đ c l ch s.

Ông cũng đng lo là v sau này, n u chúng tôi có dành l i đ c chính quy n Vi t Nam, chúng tôi s không b t ông đi trình đi n, đ sau đó g i ông vào m t tr i t p trung xa xôi h o lánh nào đó, n i đó ông s b b đối, b lao đng kh sai, ch t đ n, ch t mòn nh. Viết c ng đã làm v i tôi, v i anh em đng đ i chúng tôi khi chúng c p đ c VNCH chúng tôi, chúng tôi s không làm nh. Viết c ng đã làm, đ tr thù viếc ông ph n b i chúng tôi đâu. Chúng tôi không quan tâm gì m y v cái viếc nông n i, trí trá c a ông đâu, vì b i nh tôi đã nói, chúng tôi ph i b o v cái tính ngườ i s n có c a chúng tôi.

Xin đng g i chúng tôi là đng đ i

Còn m t đi m nh, tôi c n nói thêm v i ông, trong đ n cu i c a bài tng thu t v i ký gi Mark, ông g i chúng tôi là “đng đ i”! Tôi e r ng ông đi h i xa và quá h p t p đ dùng ch đng đ i này. Nh c ông nh m t đi u, hai ch đng đ i và đng chí khác nhau xa l m ông Trung ! Ông tng có th i gian đng trong hàng ngũ chúng tôi, ch c ông t hi u cái ý nghĩa cao quý c a ch đng đ i. Nhi u anh em chúng tôi tng hiên ngang b c t i, nh n lãnh cái oan nghi t c a chi n tranh thay cho chúng tôi, vì cái ý nghĩa đng đ i này. Cho mãi đ n hôm nay, chúng tôi v n g i nhau là đng đ i, d u chúng tôi b c ra kh i cái t sinh c a chinh chi n, vì chúng tôi nng n v i nhau, th t s là đng đ i c a nhau, cùng nhau nhìn v m t hng, cùng phong cách khi còn sng, th t s thng xót, đau đ n khi nhìn đng đ i mình còn b gi c c m gi, hành h, th m sát. Chúng tôi bi t nh c nh, h th n khi vì b t c lý do gì, quay l ng đi tr c s đau kh c a đng đ i, ph n b i l i đng đ i. Gi a chúng tôi, ch a h có đng đ i nào ch y sang phía Vi t c ng, d n d t, ch b o Vi t c ng cách th c, đng ng l i đ đầy đ a, tàn sát đng đ i mình. Ch đng đ i ý nghĩa nh v y ông Trung ! Khác xa l m cái ch đng chí mà ông và m t s k khác đang dùng.

Nói nh v y, th t s cũng không ph i tranh lu n đúng sai gì v i ông, ch đ ông và tôi cùng nhìn l i, hi u đúng v m t vài ngôn t Vi t Nam. D u sao, ông v n có th s đng ng l i cái ch

Đúng đấy mà ông nói, một khi ông làm được những điều mà ông nói trên. Không cần ông phải lấy công một chiếc Mig 21 nào đó, viết một hai quả bom vào chỗ làm việc của Trung Quốc ông viết công, chúng tôi cũng không cần ông chỉ báo cách thức bay Mig 21 để được ông hướng dẫn bay ra phi trường Kép, hay Nội Bài, hoặc Tân Sơn Nhất hiện nay, để oanh kích những mục tiêu này; Ông không cần thiết phải làm những việc này ông Trung à! Chắc hiểu đúng, và thức hiện đúng cái nghĩa đấy mà ông nói tôi đến ở trên là đấy.

Đến khi thức bài viết này, tôi lập lại một lần nữa, bài này dành cho những người trung thực, chỉ biết nói điều thực tế của nó, rất tiếc, ông đã đánh mất cái tính người này kể từ ngày ông phản bội chúng tôi, chỉ theo Việt cộng, do đó có lẽ ông không còn tìm cách gì để được nó, đưa ngay trên đầu bài viết này, để tên của ông: Nguyễn Thành Trung. Tuy nhiên như ông đã nói với ký giả Mark, cái tên này cũng không thực là của ông, mà là tên của một thanh thiếu niên nào đó, ông lấy giấy tờ họ tên của người này để lên lại vào hàng ngũ chúng tôi, thức hiện việc riêng tư của ông.

Điều kiện quen này ông cũng không xa lạ gì, vì chính cái tên Hồ Chí Minh mà hiện nay, ông và một số người khác đang ca tụng, sùng bái, thức thức là tên của một lão già Trung Hoa nào đó bỏ họ lao, chỉ vô thừa nhận trong một bình diện hoàn toàn bên Trung Hoa lúc đầu lâu lắm rồi, ai đây đã lấy giấy tờ họ tên của lão này số đăng lại, để làm việc gì đấy, để đến hôm nay, ông và một số kẻ khác tung hô, ngợi ca cái tên Hồ Chí Minh Trung Hoa lúc đầu này! Cũng như các tên Lê Duẩn, Trường Chinh, Lê Đức Thọ, Mai Chí Thọ, Đinh Đức Thiệu, Đỗ Mười, Tô Hữu, Phạm Hùng, Mai Thọ Lạc, Nguyễn Văn Minh Khai, Nguyễn Văn Đệ, Võ Văn Kiệt, Trần Bành Đệ v.v... thức thức là tên của một kẻ vô danh tiểu tử nào đó, không hề có lai lịch, gốc gác họ tên trong Việt Nam, để hôm nay, có một số người như chúng tôi, thức thức ngấm, suy tôn.

Điều tiểu lâm này, những người Không Quân trên toàn thế giới lấy làm xa lạ, nên cần phải, trừ ông và các đồng chí của ông ra.